

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2015. szeptember
XXII. évf. 9. szám

Mit használ ugyanis az embernek, ha az egész világot megnyeri...!

Iskola kezdésre

Ünnep után vagyunk, államalapító királyunkra emlékezett a magyarság. Mindenki a maga hitének, hitetlenségének megfelelően. Mint ilyenkor szokás, bőven idéztek István király vélt és valós szellemi hagyatékából, mindenki hitének, vagy hitetlenségének megfelelően. Úgy tűnik, mindenki az Ő életművére kívánja felhívni a figyelmet, pedig a valóságban mindenki azt bizonygatja, hogy ő értelmezi helyesen a több mint ezer évvel ezelőtt trónját elfoglaló uralkodót. Múlt-látásunkban és értelmelésünkben nincs, és nem is lehet egyetértés. Soha nem is volt, és nem is lesz. Ezen lehet búslakodni, lehet keresni a felelősöket, de nem lehet a mai „Koppányokat” felnégyelni. A külhoni segítséget igénylőket megvethet-

Kraszna református temploma

jük, de István is hathatós külföldi támogatással győzedelmeskedett magyar vetélytársai felett. Mindennek ára volt, és van! Hűbér területek, kiváltságok, udvari állások...! Nem feladat az alapos történelmi elemzés, de jó lenne, ha nem politikai elvárások szerint írnák a történelmet! S még jobb lenne, ha ezeken az ünnepeken nem politikások szónokolnának! István királynak nincs szüksége a mai politikusok ajnázására, sokkal inkább a ma politikusai húzódnak – szellemi törpeként – a régmúlt nagyok árnyékába, hogy pillanatnyi érdekeiknek megfelelő „árnyjátékot” játszhassanak. Ezzel igyekeznek megnyerni az embereket, a világot. Az

pedig a bölcs ember előtt nyilvánvaló, hogy minden hatalomnak vannak árnyoldalai, minden politikai formációt körülzsongnak a nyereszkesedők. Gondolom, akkor is sok magyart döbbsentett meg, hogy az udvari hatalmasok nagy részének nem érte a nyelvét, csak szándékait látja! Mert vitathatatlan államalapító királyunk érdeme, de a körülmények és eszközök magukért beszélnek. Legalábbis azok számára, akik minderre az Ige bölcsességével

gondolnak. Jézus maga is figyelmezteti tanítványait: **Mit használ ugyanis az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall!** Ezt a jézusi figyelmeztetést vajon mennyire veszik komolyan legalább azok, akik krisztusinak=kereszttyének vallják ma-

gukat?

1. Mennyire vették ezt komolyan az ariánusokat kiátkozók, és tüzzel, vassal üldözők? A valamikori ariánusok területein Líbia, Tunézia, Algéria, Marokkó mohamedán lakossága él!
2. Mennyire vették ezt komolyan a bogumil kereszttyéneket kipusztító bizánciak. E kereszttyének valamikori helyén most mohamedán bosnyákok és albánok élnek!
3. Mennyire vették ezt komolyan a Husz Jánost megégető, és követőit kereszties hadjáratokban elpusztítani akaró zsinat képviselői Konstanzban, akiknek melleleg figyelme

Bihari Dezső

Köszönöm

Köszönöm Neked, Uram az utat,
Melyet elém adtál, hogy én megjárjam azt.

Köszönöm, hogy a buktatóknál
Jézusban lelhetek frissülést, vigaszt.

Köszönöm, hogy keresztet hordva
Egyre súlyosabbá válik a teher,
És köszönöm, bár jajgatva járok,
Védtelen kezemet nem eresztet el.

Köszönöm, hogy szemem könnyekkel telik,
hogy tagjaim sorsom fájón viselik.
De abban van reményem, hitem, örömöm,
Hogy Te erőt adsz, és ezt köszönöm.

Köszönöm, hogy nem vágyom másra,
Csak a Veled való nagy találkozásra.
Köszönöm, hogy neved elég nekem,
S bűneimre borul élet s kegyelem.

Köszönöm, ha megbánt a másik,
Harag helyett szívem békédre vágyik.
Köszönöm a napfényt és a borút,
Köszönöm a fájó töviskoszorút.

Köszönöm, hogy Te vagy éltető elemem,
Köszönöm, hogy szemem Reád függeszthetem.
Köszönöm bár tékozló fiú vagyok,
Reám várnak kitért, Atyai karok.

Minden, ami nehéz, mulandó s örök,
Uram! Mindent szívből Neked köszönök,
S mindenért, mi utamon bánat vagy öröm,
Csak ennyit mondhatok: Uram, köszönöm!

arra is kiterjedt, hogy levélben köszönjék meg a város előjáróinak azt a gondoskodását, mellyel 1500 örömlányt biztosítottak a nagy esemény résztvevői számára. Csehország ma földrészünk egyik leghitelenebb országa!

4. Mennyire ezt vették komolyan 1572. augusztus 23-át előkészítő katolikusok Párizsban, amikor „Szent Bertalan” éjszakáján több mint 10.000! reformátust gyilkoltak meg, gyerekeknek sem kegyelmezve! Ma lassan mohamedán bevándorlók országa lesz ez az ország!
5. Mennyire veszi ezt komolyan az a – különben kiemelkedő magyar katolikus művész – aki a komáromi református parókia udvarán a magyarság egyik megrontójaként látatja a protestantizmust, és benne a magyar reformátusokat! Hozzáteszem, nincs egyedül ezzel a véleményével, csak

nem mindenki mondja ki!

Ma a katolikus egyház, versengve a világ hatalmasaival, ugyanúgy a világot akarja megnyerni, mint 500 évvel ezelőtt! A magyarság megrontásáról csak annyit: „Magyarországot először koldussá, aztán katolikussá és végül németté teszem.” nem református többségtől származik. Hogy miként kívánta elérni e célját a katolikus Habsburg hatalom és Kollonich-Kollonič (horvát-osztrák származás) valamint egyéb katolikus hatalmasságok, ahhoz elég figyelmesen elolvasni az utolsó 500 év hercegrimásainak nevét elolvasni az esztergomi bazilika attempomában, s esetleg a Google-ban utána olvasni, hogy milyen nemzetiségűek voltak. Jó ha 10 százalékuk született magyar! A világ megnyerésére mindig legendákra volt szükség (mint a meg nem történt tolvajosi csata-csiksomlyói búcsúvá kreálása), hősök, emberek ál-

tal idealizált szentek, akiknek imádoiról is gondoskodott a Habsburg hatalom, a 18. századtól tömegével telepítve be a katolikus bajorokat és svábokat Magyarországra legjobb termőföldjeire! Hogy mégsem mohamedán lakosság él a Kárpát-medence közepén, azoknak a magyar református jobbágyoknak, kisnemeseknek, nagybirtokosoknak, mezővárosi polgároknak köszönhető, akik megismerve a Szentírás tiszta tanítását, kegyszobrok, barokk látványosságok helyett falusi iskolákat, kollégiumokat építettek, és tartottak fenn, s adományaikkal külföldi ösztöndíjra küldték tehetséges fiaikat, akik nem gazdagodni mentek, hanem hazatérve az itt élőket gazdagították. Hirdették és élték, amit életük Urától tanultak: *Mit használ ugyanis az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall!*

Csoma L.

NŐK A BIBLIÁBAN - Hágár

– az idegen, aki megosztani akarta az örökséget

Hágár története szorosan összefonódik Sára sorsával, aki úrnőként erősen befolyásolta szolgálója életének alakulását. Egyiptomból származott, a neve azt jelenti: idegen, bujdosó.

A névtelenségből úrnője keserűsége emeli ki. Sára kételkedett Isten ígéréteiben, amely szerint meddőségét az Úr elveszi, és Ábrahámnak törvényes örököse lesz – kételkedése arra vezeti, hogy saját kezébe veszi a dolgok irányítását, ezzel beláthatatlan következmények sorát indítva el. Szolgálóját beküldi férjéhez, Ábrahámmal, és amikor megfogam, kiszolgáltatott helyzetéből meglátja a kiatat, és áldott állapotával kérkedve, féltékenységgel hoz feszültséget a két asszony közé. Sára addig panaszkodik férjének, amíg Ábrahám engedélyt nem ad neki arra, hogy a szolgálót kiűzze a vadonba. Isten itt szól közbe először a történetekbe, az Úr angyala rátalál a Súr felé vezető úton, és visszavezeti Hágárt Ábrahám táborába. Azt tanácsolja neki, hogy alázkodjon meg a születendő gyermek érdekében.

A tanácsot azonban nem sokáig fogadja meg. A fia, Ismael, is az Úr ígéréteinek hordozója, azt az ígéretet kapja, hogy utódait megsokasítja, és őt magát erőssé teszi úgy, hogy egész háza népe tisztelni fogja. Ez egy jogaitól megfosztott, kényszerű megalázott szolgálás-

ban asszony számára minden szenvedésnek értelmet adó ígéret, kitarthatóvá és büszkévé változik. Fiát is abban a tudatban neveli, hogy Ábrahám örököse lesz majd belőle, nyilvánvalóan nem törődik önmaga megalázott mivoltával, és minden reménységét, igyeke-

tét a fia testesít meg. Ismael viselkedésén is érezhető ez a felsőbbrendűség, és mondhatni, joggal, hiszen Sára még ti-

zennégy éven keresztül nem szül gyermeket, így minden jel arra mutat, hogy a szolgáló fia Ábrahám törvényes utóda lesz. A két nő között évek óta húzódo feszültség akkor tetőzik, amikor végül mégiscsak megszületik Sára gyermeke, Izsák, és Ismael kineveti a gyermeket. Ez az utolsó csepp a pohárban Sára számára, aki úgy érzi, többé már nem kell eltűnnie szolgálója fennhéjázó viselkedését, és Ábrahámot kéri, most már valóban küldje el Hágárt a táborból. Ábrahám nem akar engedni, végül mégis rábólint felesége követelésére.

Hágár többé nem tér vissza Ábrahám táborába. Elhatározza, hogy fiával együtt visszatér Egyiptomba, ám eltévednek a pusztában. Miután élelmük és vizük elfogy, a kétségbeesett asszony egy bokor árnyékába teszi elgyengült fiát, ő maga pedig távolabb ül le, hogy ne kelljen látnia, ahogy kiszemelve a gyermek. Ekkor talál rájuk az Úr angyala, aki egy kúthoz vezeti őket, így megmenekülnek a haláltól. Hágár és Ismael Páran pusztájában telepszik le, majd Hágár Egyiptomból hoz feleséget Ismaelnek.

Az Ószövetségben a Krónikák könyve említi a hágárenusokat, tehát Hágár leszármazottait, akiket később,

a földrajzi leírások az agrájjokkal, az arabokkal azonosítanak.

Hágár lelki öröksége visszaköszön az Újszövetségben is, ahol ezt olvassuk:

"Mert meg van írva, hogy Ábrahám-nak két fia volt; egyik a szolgálótól, és a másik a szabadostól. De a szolgálótól való test szerint született; a szabadostól való pedig az ígélet által. Ezek mást példáznak: mert azok az asszonyok a két szövetség, az egyik a Sínai hegyről való, szolgálásra szülő, ez Hágár, Mert Hágár a Sínai hegy Arábiában, hasonlatos pedig a mostani Jeruzsálemhez, nevezetesen fiaival együtt szolgál. De a magaságos Jeruzsálem szabad, ez mindnyájunknak anyja, Mert meg van írva: Ujjongj te meddő, ki nem szülsz; vígadozzál és kiálts, ki nem vajdul; mert sokkal több az elhagyottnak magzatja, mint akinek férje vagyon. Mi pedig, atyámfiai, Izsák szerint, ígéletnek gyermekei vagyunk."(Galata 4:22-28)

Pál leveléből világossá válik, hogy Hágár történetének üzenete tovább gyűrűzött a korabeli hagyományokban és iratokban, s történeteket, magyarázatokat fűztek az elűzött szolgáló sorsához. Pál arra is rámutat, hogy a Sínai hegyet egykor Hágár-hegynek is nevezték, és a törvényhez kötött rabságot (test szerinti

örökös, a zsidó nép) jellemzi Hágár példájával, a törvényből szabadságra, megváltásra kegyelemből elhivottakat (keresztények) pedig az ígélet szerinti örökösrel, Izsákkal azonosítja.

Hágár nagy tiszteletnek örvend a mohamedán vallásban is, őt tartják vallásuk ősanjának, így származtatják magukat Ábrahám-tól. Hágárt Ábrahám második feleségének tartják, és Izmaelt elsőszülöttként, tehát az ábrahám vallás igaz örökösének nevezik vallásukat. Hangsúlyozzák, hogy Hágár igaz, egyistenhitű volt egy pogány világban. Pusztai menekülését az Al-Safa és Al-Marwah dombok közé helyezik, és a mekkai zarándoklat során megemlékeznek róla. Hitük szerint Hágár és fia Kába mellett vannak eltemetve, amely körül köröznék a zarándoklat során.

Hágár alakja, bár az Ószövetségben mellékszereplőként jelenik meg, mégis megosztó személyiséggé válik, aki a vallások elszakadásának jelképe lett. Izraelben Hágár a moszlimok (arabok) kivonulásának szimbóluma Palesztinából. Az 1970-es években politikai nézetüket kifejezendő, többen is a Hágár névvel látták el születendő gyermeküket.

Az amerikai afro-amerikai feministái az utóbbi években Hágár személyét a számkivetettség, sőt, egyenesen a családon belüli erőszak áldozataként emlegetik. Ez azonban kevés összefüggést mutat Hágár bibliai történetével, mivel száműzetésig Hágár nyilvánvalóan nem áldozatként viselkedik. Ábrahámval való testi kapcsolata szinte mellékes tényként kerül említésre, és a Biblia nem említi, hogy Ismael születése után is lett volna kapcsolata Ábrahámval – feltételezzük, hogy mivel több gyermeke nem született, ezért a kapcsolatuk kizárólag az egy örökös nemzésére korlátozódott. Ugyanígy, az Ószövetség hangsúlyozza, hogy Sára erős féltékenységgel Hágár fennhéjázó viselkedése váltotta ki, ami fián keresztül kivetített Izsákra is. Hágár ezért saját hibás döntései áldozata, aki nem tudott okosan élni a második eséllyel, amikor várandósan visszafogadták Ábrahám táborába. Többször kellett saját csapdájába esnie, míg sok szenvedés árán elérte az áhitott szabadságot, és vált olyan asszonnyá, aki végül fiának hűséges támasza lett, tisztességes embert nevelt belőle Páránban, akire valóban tisztelettel nézett fel háza népe.

Györky Sz.

BIBLIAOLVASÓ

v e z é k f o n a l

1. Cs. 1Kir 22, 1–28		1Kor 1, 18–31
2. P. 1Kir 22, 29–54		1Kor 2, 1–5
3. Sz. 2Királyok 1		1Kor 2, 6–16
O		
4. V. 2Kir 2, 1–18		1Kor 3
5. H. 2Kir 2, 19–25		1Kor 4, 1–13
6. K. 2Kir 3		1Kor 4, 14–21
7. Sz. 2Kir 4, 1–37		1Kor 5
8. Cs. 2Kir 4, 38–44		1Kor 6, 1–8
9. P. 2Kir 5, 1–14		1Kor 6, 9–20
10. Sz. 2Kir 5, 15–27		1Kor 7, 1–16
K		
11. V. 2Kir 6		1Kor 7, 17–24
12. H. 2Kir 7		1Kor 7, 25–40
13. K. 2Kir 8, 1–6		1Kor 8
14. Sz. 2Kir 8, 7–29		1Kor 9, 1–18
15. Cs. 2Kir 9		1Kor 9, 19–23
16. P. 2Kir 10		1Kor 9, 24–27
17. Sz. 2Kir 11		1Kor 10, 1–13
T		
18. V. 2Kir 12		1Kor 10, 14–22
19. H. 2Kir 13		1Kor 10, 23–11, 1
20. K. 2Kir 14		1Kor 11, 2–16
21. Sz. 2Kir 15		1Kor 11, 17–26
22. Cs. 2Kir 16		1Kor 11, 27–34
23. P. 2Kir 17		1Kor 12, 1–11
24. Sz. 2Kir 18		1Kor 12, 12–31
O		
25. V. 2Kir 19		1Kor 13
26. H. 2Kir 20		1Kor 14, 1–25
27. K. 2Kir 21		1Kor 14, 26–40
28. Sz. 2Kir 22		1Kor 15, 1–11
29. Cs. 2Kir 23		1Kor 15, 12–34
30. P. 2Kir 24		1Kor 15, 35–58
31. Sz. 2Kir 25		1Kor 16
B		
E		
R		

Szerkesszük együtt !

szeregetnapr@gmail.com

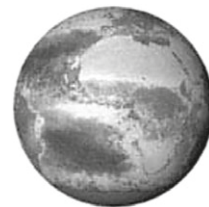
Szeretettel hívjuk fel a lelképásztorok, presbiterek, gyülekezeti tagok figyelmét, hogy gyülekezeti tudósításaikkal, fényképekkel teljesebbé tehetik egyházi életünk naptári összefoglalóját.

A beszámolókat szerkesztőségünk E-mail címére, a szeregetnapr@gmail.com; vagy postai címére Ref. Lelkészi Hivatal 076 74 Drahňov 216 küldhetik. Az említett email címre kérjük kizárólag a Szeretennaptárral kapcsolatos anyagot küldjék! Amennyiben nem kapnak visszajelzést elektronikus levelükre, kérem lépjenek telefonos kapcsolatba a szerkesztőséggel. Előre is köszönjük segítségüket.

Csona László

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

AIDA AL HASSANI DOKUMENTÁL

- A ZSÚRI MEG CSAK KAPKODJA A FEJÉT

A béke és a szépség szigetének számító olasz-svájci Locarnóban idén augusztus 5-15. között tartják a 68. filmfesztivált. Ezen – már 1973 óta – ökumenikus zsűri is bírálja a bemutatott alkotásokat. Szempontjaik között szerepel, hogy az adott alkotás mennyire képes megjeleníteni olyan értékeket, mint az igazságosság, béke, a spirituális dimenzió iránti érzék. A svájci Református Egyház és a Katolikus Egyház felajánlásaként minden alkalommal odaítélik a 20 ezer frankos díjat. Az ökumenikus zsűri hattagú, elnöke Catherine Wong kínai filmproducer. Tagjai közt található argentin katolikus újságíró szerzetes, olasz protestáns újságíró, svájci katolikus egyetemi lelkész, svéd evangélikus teológiai professzornő és Dr. Thomas Wipf, a svájci reformátusok korábbi egyházelnöke. Idén hatalmas vihar támadt Aida Schlaepfer Al Hassani, a bagdadi születésű muszlíma arab-svájci filmrendező NOUN című filmje körül. Hogy miért, arra keressük a választ. Források: ref.ch; reformiert.info; kirchenbote-online.ch; rsi.ch – képek a filmből ezen a linken láthatók: <https://youtu.be/OisUaviqoEM>

Írta: Dr. Békefy Lajos

Élő képekből felépített drámai dokumentáció a Názáreti követőinek elüldözéséről Irakból – ez az értetlenség kulcsa?

A nyitó kép az arab ABC N betűjét ábrázolja, aminek a kiejtése: nun, s közel két évezrede ezzel a betűvel jelölik Irakban, Szíriában, s az arab világ más részén azokat, akik keresztyének, azaz a Názáreti Jézus követői. Aida Schlaepfer filmje ezt az egyszerű, de egyértelmű betűt és a mögötte rejlő mai borzalmakat választotta szokatlan műfajú filmjének a témájául. Ez Irak – olvashatjuk az angol feliratú film nyitó képén, aztán jönnek egymás után szinte véget nem érő sorban a képek az IS, Iszlám Állam iraki keresztyénüldözéséről. Napjaink megrázó történetéről, amit nem lehet művészi filmmé rendezni, hiszen maga az élet, pontosabban a kegyetlenségéről elhíresült IS a rendezője a véres-könnyes helyzeteknek. Robbanások képei, síró gyermekarcok, akik szülővárosuk templomába és iskolájába vágnak vissza hónapok óta tartó menekülttábori létükből. Vagy éppen kivégzésre otthonukból kihajtott erőteljes férfiakat látunk, aztán temetéseket, felháborodott nőket, anyákat, feleségeket, özvegyeket, amint perlekedő, indulatos szavaik tanúsítják, hogy ők évszázadok óta ott éltek békében mindenkiel, s nem értik, mi történt egyik órától a másikkal velük, körülöttük. Majd püspökök nyilatkoznak, Moszulról, meg más városról, ahonnan ezrével hajtották el a NOUN-osokat, a Názáreti Jézus követőit. Akik közül most százezrek élnek kurd és dél-törökországi, jordániai menekültátrakban, s

egy részük áthullámozott a migrációs áradással hazánkba is. De kik ők a sokfajta menekült között? Akikre mint tudjuk, a megélhetési menekültek, s bizonyos szervezett IS tagok is rátelepültek. A film nem klasszikus értelemben vett műalkotás tehát, hanem élő képekből felépített drámai dokumentáció.

A Giornale del Popolo kritikus válasza az elutasításra

A filmfesztivál vezetősége azzal utasította el a szokatlan alkotás bemutatását, hogy az nem éri el az ottan megkövetelt minőséget. Erre válaszként a Ticino Kantonban megjelenő Néppárt, aminek 51 %-os részvényese a luganoi katolikus püspökség, többrészes, kritikai hangvételű tudósítást indított. A közvélemény nyomásával aztán csak sikerült elérni, hogy a NouN filmvászorra kerül, mégpedig pénteken, 2015. augusztus 14-én már második alkalommal. De

ahogy az már szinte törvényszerű, a fesztiválvezetés nem-je annyira megdobta a film iránti érdeklődést, mint amit a legjobb reklámmal sem lehetett volna elérni. Isten útjai valóban kifürkészhetetlenek! Néha a sajtó, ha jó ügy mellé áll, hasonlóképpen besegíthet Isten útjainak a felismerésébe. Ez történt most is. A lap ugyanis nyilvánosságra hozta, hogy Aida Al Hassani Schlaepfer már júniusban kapott egy e-mailt a fesztivál főszervezőtől, melyben közölték: nem fogadják el a filmet bemutatásra. Ezt a döntést a Néppárt hevesen bírálta, mire a fesztivál művészeti vezetője, Carlo Chatrian azt az indokot hozta fel az elutasítás alátámasztásaként, hogy az alkotás nem felel meg esztétikai és formális kritériumoknak. Micsoda találékonyság! Micsoda képmutatás!

A NouN mégis vetítívászorra kerül – pikantériája: alkotója muszlíma

Helytelen lenne azt gondolni, hogy Aida Al Hassani munkája valamiféle forgatókönyvet követne az élet forgatókönyvén túl. A pikantériája éppen az, hogy az 1970-ben Bagdadban született síta muszlíma hölgy így nyilatkozott a sajtónak: „Csinálhattam volna filmet az iraki zsidókról, ha a helyzetük hasonló lenne a keresztyénekéhez”. Amiért éppen a keresztyének elüldözését választotta témájául, az az aktualitás dokumentálása iránti páratlan fogékonyságával, az emberi szenvedés iránti szenzibilitásával, személy-, és vallásválogatástól mentes elfogulatlanságával indokolható. Mekkora erények ezek a mai ISIS-es közel-keleti világban egy muszlím értelmiségi nő részéről! A szíriai jezidákhoz hasonlóan az iraki keresztyének azok, akik a legtöbbet szenvednek a rendszeres és módszeres üldözéstől, kínzástól, megaláztatástól, rabszolgasorba kényszerítéstől és a kivégzések állandó lehetőségétől az arab világ „új urai” vagy „janicsárjai” részéről. A film elutasítása körüli vihar és az időben, s erőteljesen megszólaló olasz újság elérte, hogy a NouN vászonra került, mégpedig „A leopard – ez a locarnoi fesztivál jelképe – másik arca”/L'Altra Faccia del Pardo” nevű alternatív program keretében. Az Il Rivellino

kultúrközpontban mutatták be először, pénteken mutatják be másodszer.

Megszólal a Svájci Protestáns Egyházszövetség elnöke is - bizonytalanul

A dokumentum-fotók és felvételek füzérből összeállított film premierjére Locarnoba utazott *Gottfried Locher* is, a Svájci Protestáns Egyházszövetség lelkes elnöke. A filmről a sajtónak visszafogottan nyilatkozott. Mint mondotta, a téma nagyon fontos és időszerű, a képek megrázóak, ezektől valóssággal „libabőrös lettem”. Ugyanakkor a film minőségét tekintve meglehetősen vegyes érzései támadtak. A filmnek Locher véleménye szerint nincs követhető cselekménye, a nézők összefüggés nélkül látnak újra és újra síró gyermekeket, akik politikai mellékzöngéjű szövegeket mondanak a kamerába. És a helyszíneket sem mindig jelölik a filmen pontosan, ami zavaró. „Bennem a film tanácstalanságot ébresztett” – nyilatkozta Locher. Szerinte önmagában már az szenzáció, hogy egy muszlim nő elutazik Svájcban Irakba, hogy ott kameravégre kapja az üldözött keresztények napi borzalmas élményeit – de ez a szenzációs alaphelyzet sokkal drámaibb alkotást kellett volna teremtsen. Így az egyházvezető kritikája. Véleményével szemben csak annyit lehet mondani, hogy aki megnézi akár csak a filmből készített rövid kivonatot a youtube-on, rögtön érteni fogja: itt a filmrendező nem rendezni akart, nem is tehette

volna meg, hanem dokumentálni, mégpedig olyan hitelesen és összetetten, mint ahogyan az események az Iszlám Állam teremtette pokolban követik egymást. Nem esztétikáról, hanem emberi drámák képi rögzítéséről szól a NouN. Éppen ez a szerkesztetlenség az ereje és megrázó hitelességének a garanciája! Nem békés filmlaborban, hanem az élet tényleges és véresen valós „laboratóriumában”, munkaterületén készült...Ennél meggyőzőbb pedig sem a világhíres Cinecittá, vagy Hollywood mesterséges, bár artisztikusan lehet, magas igényű, szuper-művészi, zseniális rendezői környezete sem lehetett volna! Kár, hogy a svájci egyházelnök ezt nem vette észre, de a katolikus Néplap erre telitalálatosan ráértett!

Aida Al Hassani öröme az elutasítás nyomán: nem az események esztétikussá tétele volt a cél

Ki kell mondani, le kell írunk: a muszlim filmrendezőnőnek volt *bátorsága* odamenni a pokol kellős közepére, ahol gyász, robbanás, kalacsnyikóvos elhajtás zajlott, s *kameravégre kapni a történő életet*. Ennek a filmnek ez a hatalmas értéke – egy muszlim nő bátorsága, aki más hitű embertársai szenvedését rögzítette kívülállóként számára olyan módon, hogy nem csak Locher úr lesz libabőrös tőle. Még jó, hogy a pokolban megedezett bátorsága Aida Al Hassanit Svájcban sem hagyta el, s az elutasítás sem szegte kedvét. Ezért filmjét katolikus támogatással (!) át-

gyúrta az ellenállás és a félelem falán. Mert erről is szó van: mintha a locarnoi filmelít és a református egyházelnök megijedt volna, pedig bőrüket nem ők viszik vásárra, hanem Aida Al Hassani, aki önkritikusan, megkritikusan is kijelentette: *célja nem az események esztétikussá tétele volt*. Sokkal inkább akarta az őt is szíven ütő eseményeket egyszerűen dokumentálni. „*Ha most a filmen síró gyermekeket bírálják, akkor azonnal visszakerdezek: el kellett volna hallgatni az ő szenvedésüket is?*”. Mindenütt a gyerekek a szószólók, akik a szenvedésről nyíltan és félelem nélkül szóltak a rendezőnőnek. „*Ezt az emberi szenvedést, ami mindannyiunkat szíven üt, ezt akartam megmutatni. Ez felel meg természetemnek is – másként nem tudok filmezni!*”. A gyermekek, a szenvedők üzenetét szerette volna dokumentálni. Ez teljesen sikerült neki. S mindegy, hogy megkapja-e az Ökumenikus Zsúri 20 ezer frankos fődíját vagy sem. Amit tett, az ennél összehasonlíthatatlanul több! S lám, milyen különös? A szenvedők üzeneteinek komolyan vételéhez, meghallásához pontosan a film elutasítása és a körülötte kialakult vita volt a legjobb szállítóeszköz, reklám. Isten vagy Allah malmai mégis csak jól őrölnek?! Aki nem hiszi, járjon utána nagyon gyorsan, s klikkeljen rá a filmből készített 2 perc 10 másodperces trailerre <https://youtu.be/OisUaviqoEM> Győződjön meg saját szemével a muszlim filmrendezőnő igazáról...

GYÜLEKEZETEINK életéből

Kirándulás Hollókőre

2015. július 25-én a pozbai anyaegyházközség kirándulást szervezett Hollókőre a Palóc Szóttés Kulturális Napokra.

Nem maradhatott el az Ige szava sem, az úton odafelé **Dukon András** lelkész a Példabeszédek 3. részéből olvas-ta a lelki táplálékot.

A rendezvényen népviseletes bemutatók vártak minket, betekintést nyehettünk a régi palóc hagyományokba, valamint a vár előtti színpadon előadásokra került sor. Az ott élők főztek, sü-töttek, énekeltek, bemutatták viseletüket, településüket az Ófalu udvaraiban,

ahol kézműves termékeket lehetett vásárolni.

Hollókő Magyarországon egyedül-álló világörökségi kis falu, amely több mint száz éves házacskáiról ismert, melyek közül jónéhányban kézműves műhelyeket, múzeumokat alakítottak ki, így pl. fazekasság, szövőműhely, postamúzeum, nyomdaműhely, babamúzeum... Ez utóbbiban közel 200 nagyméretű porcelánbaba pompázik palócföld színes népviseleteiben, ugyanakkor megismerhető az egyete-mes magyarság változatos népi öltöz-ködése is.

Az Ófalu 67 védett, mesebeli házacskáját 1987 óta az UNESCO is jegyzi.

A település szívében megtekinthet-tük a fatornyos, zsindeletetős katolikus templomot.

A 13. századból való falu fölé maga-sodó vár, mely a szikla csúcsára épült, szintén várja az odalátogatókat. A to-ronyba felkapaszkodva csodás kilátás tárul elénk, megéri a fáradságot.

Legyen Istennek hála, hogy erőben, egészségben hazaérkeztünk; az Úr ve-lünk volt ezen a napon is!

Sándor Veronika

Lelkészeiktatás – Szürnyeg

2015. július 12-én került sor a szürnyegi református templomban Kozár Péter lelkipásztor beiktatására, 10:30 kezdettel. Kendi Csaba esperes köszöntő szavai után kezdetét vette az ünnepélyes alkalom.

hivatalába Kozár Pétert, aki székfoglaló igehirdetésében a Zsoltárok könyve 23:1-6 versei alapján tett hitvallást a gyülekezet előtt.

A köszöntések elsősorban a Zemp-
léni-, Ungi-, Abauji és Komáromi Egy-

gyülekezet áldáskívánásait, amelyben a beiktatott lelkipásztor születésétől fogva nevelkedett.

A lelkipásztor életére és szolgálatára Gönci Árpád szürnyegi gondnok, Ádám Erzsébet imregi gondnok, Szabó Mihályné garanyi gondnok-helyettes és Bérés Gábor gondnok kérték Isten áldását, majd Szürnyeg község nevében Kalán Viktor polgármester köszöntötte a beiktatott lelkipásztort. Kozár Péter ezután köszönetet mondott id. Kozár Péternének a jóra vezető anyai szeretetért, és megköszönte a fogadó gyülekezet minden igyekeztét és jóindulatát.

Igét hirdetett Fazekas László püspök a Jeremiás 1:1-10 és 2Mózes 4:10-11 alapján. Igehirdetésében kihangsúlyozta, hogy mindig nagy feladat egy nagy múltú gyülekezetben szolgálni, megfelelni a kihívásoknak, helytállni a próbatételekben. Ugyanakkor emlékeztette a jelenlevőket arra, hogy az, Aki száját adott az embernek, az az Úr segítséget nyújt a nehézségekben, a megfelelő szavakat adja ajkunkra, irányítja kezünket az áldott cselekvésre.

Az imádság után Kendi Csaba esperes a 2Péter 3:18 igéjével iktatta be

házmegyék gyülekezetei által képviselt lelkészekről ill. a szürnyegi görög-katolikus lelkész által hangzottak el.

A nagykövesdi kórus, Gulyás Hajnalka vezetésével, énekel tolmácsolta azon

A köszöntések és ajándékok átadása után az istentisztelet a Himnusz el-
éneklésével ért véget, amely után a vendégek megtekinthették a felújított alapiskola épületét, majd pedig a helyi kultúrházban közös ebéden vettek részt.

Mindezért legyen Istené a dicsőség.

Györky Sz.

KOEN napközis gyerektábor - Szalóc

Isten kegyelméből immár 5. alkalommal kerülhetett sor a szalóci KOEN napközis gyerektáborra. Hálás a szívünk

reggeli torna

ezért és boldogan emlékezünk vissza július második hetére, a 13-17-e közötti időszakra, az együtt töltött percekre, órák-

ra, napokra, hétre, melyben átélhettük Isten szeretetét; a Vele és egymással való közösségben. A napközis tábor témá-
jául ebben az esztendőben is a KOEN munkatársak által előkészített és Rozsnyón szépen bemutatott anyagot használtuk, mely ezúttal Eszter története volt „Ragyogj csillag!” – címmel.

A napok regisztrációval indultak, melynek keretében számba vettük az érkezőket, közben pedig énekszóval vártuk egymást. Majd átvonultunk a templomba közös imádságra, éneklésre így kérve áldást Istentől. Ezt reggeli torna követte a parókia és templom közötti téren megmozgattuk fáradt csontjainkat, izmainkat. Minden reggel jólesett a reggeli tea és tízórai melyet gyülekezetünk segítőkész asszonyai, férfiai készítettek, osztottak ki a számunkra.

Napunk ezután a Eszter történetének feldolgozásával folytatódott, először énekek tanulásával, majd az ötvösmester műhelyében, ahol Nyéky Miklós vezetésével az ötvösinas Gazsi Krisztián és társa Simko Adrián tanulták a királynő

koronájának kövein keresztül az Istentől jövő bölcsességet, a következőkben pedig szindarab formájában tárult elénk Eszter története. A feldolgozásban, valamint a táborban is segítségünkre voltak a rozsnyói gyülekezet lelkipásztorai Buza Zsolt, Buza Bodnár Aranka, Böszörményi Tamás, valamint Pogány Edina rozsnyói presbiter, továbbá Zakhar Klaudia,

Cseh Gábor szilicei, Vajner Bettina rozsnyói, Vanyo Gabriella vígtelkei, Hanesz Zoltán, Julika és Orémus Péter kassai fiatalok. Az előadás után megint éneklés, csoportbeszélgetés, majd különböző érdekes programok, vetélkedők, tevékenységek következtek. Egyik napon érdekes Kvízt készítettek számunkra a közösségi centrum munkatársai Vanyo Katalin és Gergely Krisztina, akik komoly részt vállaltak a tábor előkészítésében és lebonyolításában is. A másik napon Jánó Géza presbiter testvérünk javaslatára a „királynős” témához is kapcsolódva megnéztük a Betléri kastélyt és részben az ottani Sissi kiállítást is, majd a parkban teljesítettük a Pogány Edina által készített feladatokat, melyekből sokat is tanulhattunk. Csütörtökön pedig a Gömői kézművesek közül Rigó Béla valamint Cseresznyés Tímea és Szandika látogattak el hozzánk, akik gyöngyfűzést és csuhézást tanítottak a gyerekeknek, közben pedig Nyéky Miklós akadálypályát készített, ahol az ügyességüket teheték próbára a gyerekek. Szinte minden nap volt méta, amely játékot a tábo-

rozók időközben nagyon megszerettek, valamint a kézműves foglalkozások is, melyeken szép dolgokat készíthettek kicsi és nagy egyaránt. Táborunkat az utolsó napon kincskereséssel és istentisztelettel zártuk. Hálasak vagyunk a tábor háttérének biztosításáért is, mely által többek között finom tízóraihoz, ebédhez és uzsonnához is juthattunk. Köszönjük Borzy Bálint, Hurák Éva, Klobusnyik Valéria, Mázik Erika, Borzy Rózsa, Lőrincz Zsuzsanna, Hurák Edit, Hurák Ottó, Hurák János mérnök, Ferencz Tamás, Csefo Emma áldozatos munkáját. Külön köszönet a HEKS svájci segélyszervezet valamint a Szlovák Kormányhivatal kisebbségügyi támogatásáért, valamint mindenki adományáért, aki bármilyen módon hozzájárult, hogy a tábor anyagi háttere is biztosítva

legyen. S mindenek felett dicsőség a Mindenható Istennek mindenért, amit megélhettünk kegyelméből.

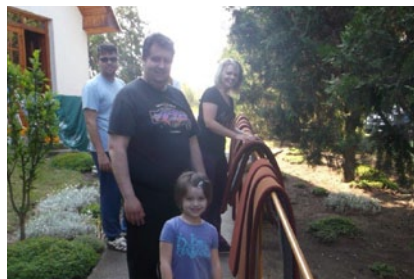
*Mgr. André János lelkipásztor, Borzy Bálint gondnok
Fotó: Ferencz Tamás*

Szeretethíd 2015 - Szürnyegen

Isten kegyelméből 2015. május 30-án sor került gyülekezetünkben az immár hagyományossá vált Szeretethíd megrendezésére. Gyülekezetünk tagjai reggel 8 órára érkeztek meg korábbi egyeztetésünkhöz híven a református lelkész lak udvarára. Az egybegyűlteket

a gyülekezet lelkipásztora köszöntötte, majd egy csöndes imádságot követően Kalán Viktor, községünk polgármestere és egyben gyülekezetünk presbitere, ismertette a munkatervet. Ennek megfelelően a férfiak a parókia körül lévő földterületen dolgoztak, az asszony-

testvérek pedig átvonultak a református templom épületéhez.

A templom épületében nagytakarításra került sor, beleértve a szőnyegek felfrissítését, ablakmosást, porszívózást a templompadok üléspárnáinak felfrissi-

tését is. A templom körüli munkálatok elvégzésére is sor került. Az asszonyok gyomláztak, kapáltak, a virágágyásokat tették rendbe, a férfiak levágták a kiálló, lenőtt faágakat, gallyakat. A munka délig tartott, ekkor (már szintén hagyományos) szeretetvendégség vette kezdetét

a helyi alapiskola udvarán a község polgármesterének szervezésében. Istené legyen a hála és a dicsőség az együtt töltött órákért, az elvégzett munkáért, amellyel szebbé tettük parókiánk és templomunk környékét.

Kozár Péter

HEKS támogatás

Ami a világnak legjobban hiányzik, azok az emberek, akik a mások bajaival foglalkoznak.

Tóth Zsuzsanna a református egyház cigánymissziós előadója hathatós segítsége és támogatása által egyházközségünk elnyerte a svájci HEKS segélyszervezet projekt-támogatását.

A projekt három évre szól. Ez évre pénzübeli támogatást kaptunk több alkalom megrendezésére, felszerelések megvásárlására, javításokra. Hogy

még több minden más. A projektnek önrésze is van. Ezt a presbitérium egyhangúlag vállalta. Az önrészben biztosítani kell egyebek között megrendezni gyereknapot, sportnapot és családi napot és még több minden mást is. 2015. augusztus 16-án a szalóci Romaszövettség segítségével megrendeztük a sport és családi napot. Az egészet áhítattal kezdtük Nt. Mgr. André János tiszteletes által. Majd barátságos labdarúgó mérkőzésre került sor beretkei és szalóci romacsapatok /ifjúság és fiatal emberek/ között. Frissítő és gulyás biztosítva volt minden versenyzőnek és résztvevőnek. A gulyást főzték: Tatai Sándor id., Tatai Ivett, Csefő Péter, Csefo Csaba, Bartók Róbert és Tatai Etel /Bambi/. Összesen 132-en voltunk. Az alkalom végén egyházközségünk ifjúsági zene-

kara szórakoztatta a jelenlevőket Mgr. André János és Ing. Vidinszky István vezetésével.

A következő sportnapunkra 2015. szeptember 12-én kerül sor a Vígtelkei

községrészünkben. Itt lesz baráti focimeccs Szalóciak és Vígtelkeiek között, valamint többféle sportverseny más sportágakban és kategóriákban is. Nem marad el a csocsó bajnokság sem. Majd 2015. szeptember 13-án Szalócon megrendezésre kerül egy ünnepi alkalom, együttlét, múltba tekintés a családok találkozója. Az alkalmakra mindenkit szeretettel meghívunk és elvárunk.

Borzy Bálint szalóci gondnok

csak egy párat említek: hangszerek, erősítők, gyerekbibliák, sporteszközök, játszóházi kellékek, irodai felszerelések megvásárlása, ablakcsere a parókián, gyerek tábor kiadásának fedezése és

A svájci HEKS segélyszervezet által támogatott projekt részeként a Szalóci anyaegyházközség és a Vígtelkei leányegyházközség

szeretettel hív és vár minden kedves érdeklődőt

2015. szeptember 12-én Vígtelkére
SPORTNAPRA

Lesz baráti focimeccs Szalóciak és Vígtelkeiek között, valamint többféle sportverseny más sportágakban és kategóriákban is.

Nem marad el a csocsó bajnokság sem...

Kezdés: 09.00 órákor

12.00 órákor bemutatkozik a szalóci AMADEUS zenekar

Szalóc község önkormányzata,
a Szalóka polgári társulás és
a Szalóci Református Keresztyén Egyházközség
tisztelettel és szeretettel
meghívja Önt és becses családját Szalócra

**a 2015. szeptember 13-án
megrendezésre kerülő
ünnepi alkalomra,
együttlétre, múltba tekintésre,
melynek keretében sor kerül**

11.00 órától

ünnepi istentiszteletre
a szalóci református templomban

11.45-től

a „Vörösök és Fehérek” c. szobor avatására -
Községi Hivatal épülete előtt

Az alkalom a családok találkozójaival egybekötött
állófogadással zárul a Községi Hivatal üléstermében.

Közreműködnek: a Szalóka Polgári Társulás
Pápai Sílvia a MAS OZ KRAS menedzsere

Jánosik Tibor (1959-2015)

Életének 56. évében, rövid súlyos betegség után, augusztus 6-án adta vissza lelkét Jánosik Tibor, legényei (Zempléni Egyházmegye) gondnok Teremtőnknek. A gondnoki tisztséget 2006-ban, édesapja halála után vette át, aki hosszú éveken keresztül volt hűséges őrállója gyülekezetének. A rövidnek bizonyult szolgálat során az alig 20 lelket számláló gyülekezet felújította műemlék templomát, majd gondnokunk több

áldott találkozó szervezésében is tevékenykedett. A súlyos betegség gyorsan megtörte egészségét, és miután emberileg szinte mindent megtettek érte, a családja végül Isten kegyelmébe ajánlotta lelkét. Népes gyülekezet kísérte el végső nyugvó helyére, bizakodva az utolsó feltámadás reménységében. Emléke legyen áldott szívünkben.

Gy. Sz.

Jubiláló konfirmandusok - Újlót

Ismét együtt a kegyelem asztalánál... Ezekkel a szavakkal kapták kézhez jubiláló konfirmandusaink a meghívót a *hálaadó istentiszteletre, mely 2015. augusztus 16-án volt megtartva az újlóti református templomban.*

Nagy örömmel vártuk ünnepeltjeinket, hogy Isten és a gyülekezet színe előtt megerősítsék egykori fogadalmukat, mely szerint *anyaszentegyházunk hűséges, alázatot és szolgálatot vállaló tagjai maradnak.*

E jeles évforduló alkalmából a jubiláló testvéreket várta az újkenyérre megterített úrasztala is. Fél évszázad elteltével lehetőség nyílt arra, hogy ünnepeltjeink –úgy, mint hajdanismét egy kenyérből egyenek és egy kehelyből igyanak, így erősödve lelkileg az úrvacsorai jegyek által is.

Az igehirdetés Mt. 16:26 alapján szólt hozzánk: „*Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkébe pedig kárt vall?*”

Sándor Veronika lelkész nő rámutatott arra, hogy mindnyájunknak megvan a maga keresztje, mely alatt olykor roskadozunk és ilyenkor arra a következtetésre jutunk, bár tudnánk magunkat mentesíteni szenvedéseinktől. Azonban a kereszt hordozásában is megfélemlíthető az áldás, s hittel vallhatjuk, Isten átsegít a szenvedéseken, ugyanakkor erőt ad s megtanít hordozni azt csendesen.

Meglepetésként egyik jubiláns asszonytestvérünk lánya, **Bartko Jutka** megosztotta velünk a *Ne akarj kereszteden könnyíteni* c. történetet Túrmezei Erzsébet fordításában.

Jubiláns testvéreinket **Gyén Vanessza** szavalata köszön-

tötte: *Higgyél Istenben, mert Ő téged szeret...*

A fogadalom megerősítése előtt kegyelettel emlékeztünk azon testvérünkre, akit az élet Ura már magához szólított s ezért nem lehetett együtt ünnepelt konfirmandus társaival. Ugyancsak egy néma perccel emlékeztünk néhai Császár László lelképásztorra, akinél egykor konfirmáltak ünnepeltjeink.

A gyülekezet fennállva fogadta az egykori fogadalom megerősítését, mely alatt kiemelt vendégeink szívre tett kézzel ígérték, hogy Jézus Krisztusnak továbbra is igaz követői, református anyaszentegyházunknak holtig hűséges, engedelmes és áldozatra kész hívei maradnak.

Jubiláns testvéreink meghatottan fogadták az áldást: „*Az Úr a te őriződ, az Úr a te oltalmad jobb kezed felől.*” (Zsolt. 121:5) Örömmel vették át a gerbera mellett az emléklapot is, melyre többek között rá volt nyomtatva a templom is, ahonnan hitben indultak el az élet útján...

Meghatottan mondtak köszönetet, hangsúlyozva, hogy lelkileg megerősödtek ezen ünnepi alkalmunkon.

A **Remény Énekkar** énekszóval tett tanúbizonyságot arról, hogy az Úr erőt ad ha megfárad a lelkünk, velünk van és nem hagy el sosem. Következő énekünkben megtisztított szívet és megújított életet kértünk Urunktól; végül, utolsó énekünkben hálát adtunk Urunknak az életért.

Templomi együttlétünket nemzeti imádságunk, a Himnusz eléneklésével zártuk.

Az ünnepi istentiszteletet követően megálltunk elhunyt

jubiláns testvérünk sirjánál. Lk. 20:38 alapján szolt az Ige: „Az Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké. Mert az ő számára mindenki él.”

A feltámadás reményében vallást tettünk hitünkről, elmondván az Apostoli Hitvallást, majd elénekeltük a 90.

szoltárunk első versét. Miután elhelyeztük a megemlékezés virágait, mindenkit szeretettel hívtunk és vártunk a szeretetvendégségre.

Ezúton is köszönünk minden segítséget, a takarítást, a természetbeli- és a pénzadományokat egyaránt, ugyanak-

kor a terem díszbe öltöztetését és a finom gulyás elkészítését is. Ugyancsak köszönjük a szavakat, és a Remény Énekkar további szolgálataira is Isten áldását kívánjuk és kérjük.

Sándor Veronika

Hajdúnánásiak a bányavárosokban

Alapos Kárpát-medence ismeretre törekszik a Hajdúnánás református közössége, akik a Gacsályi lelkész házaspár vezetésével évekként Erdélyt látogatták, az elmúlt éven Felvidék magyarsága és épített műemléki öröksége felé fordultak. A Református Tanulmányi Központ szervezésében ismerkedhettek Ung-vidék, Bodroghöz és Szepesség múltjával és jelenével. Ebben az évben a bányavárosok voltak soron, s az utazás megszervezése ismét a tanulmányi központ feladata volt. A bányavárosok, a történelmi Ma-

Selmecebányán

gyarország egyik „gyöngyszemét” jelentették. A tatárjárás követően IV. Béla hívására nagy számban érkeztek német telepesek, Nagy Lajos királyunk pedig folytatta az ország- és gazdaság-fejlesztő munkát. Ennek nyomaival lépten-nyomon találkozhat az idelátogató.

A csoport első megállója Hanván volt, ahol Nagy Andrea lelkész örömmel fogadta az érkezőket. A templom megre-

Bajmócon

kintése után Tompa Mihály sirjánál és szobránál hajtott fejet a közösség, s következett Selmecebánya, ahol a kirándulás idején kiváló szállás várt bennünket. Még a délután folyamán sor került a történelmi város alapos megismerésére, a magyar

emlékekkel kezdve, hisz itt tanult 1838-39-ben Petőfi Sándor is. Itt jött létre az ország első bányamérnöki főiskolája és e város szülötte Kosáry Domonkos, a kiváló történész. A következő nap első állomása Körmöcbánya volt. A körmöci arany a középkor egyik legértékállóbb fizetőeszköze volt. A thüringiai német telepesek által alapított város Károly Róbert királyunk idején indult virágzásnak, amikor Kutná Horából hívtak pénzverő mesterekkel megindult a környéken bányászott arany feldolgozása. A délután Bajmóc várát jelentette. A csodálatos Pálffy várkastély lenyűgözte a résztvevőket. A harmadik napon növekedett a felkeresett helységek száma. Kezdődött Besztercebányával, ahol a város nevezetességei mellett, Selmecebányához hasonlóan, benéztünk a temetőbe is, ahol bőven találtunk magyar nyelvű sírköveket. Bethlen Gábort ebben a városban választották magyar királlyá, a történelmi épületek sora hirdeti, hogy a város fontos szerepet játszott a magyar történelem felvidéki eseményeiben. Innen Úrvölgye (Spania Dolina) középkori bányász településre vitt

Besztercebányán

utunk. A hegyek között elrejtett kis település csodálatos temploma és történelmi épületei hirdetik, tehetős és istenfélő lakói voltak hajdanán. Délutáni úti célunk Garamszeg volt, ahol az evangélikus fatemplom mellett megnézhattuk a középkori kis erődítményt és a Géczy család barokk kastélyát is. Az utolsó nap Zólyom városát jelentette, gyönyörű reneszánsz várával és annak szülöttével, Balassi Bálinttal. Végigsétálva a város főterén ismét meggyőződhattak a vendégek arról Felvidék semmivel sem marad el Erdély csodálatos kulturális öröksége mögött. Ismerni kell mindkettőt, hogy valódi önbecsüléssel vallhassuk, bár határokkal szabdalják a 20. század „szakbarbár” politikai döntéshozói az ezeréves államot, de az ellenáll a határoknak, él és létezik tudatunkban, s a maga földrajzi adottságaiban! Ezt tapasztalhatták a Hajdúnánásról érkezett látogatók is.

Csoma L.

Szeretethíd 2015

Az idei Szeretethídra négy gyülekezetemből három bekapcsolódott. Zalában első ízben, Garamsallón a kezdetektől számítva mindig, Ipolypásztón pedig harmadik alkalommal és igen szép számmal vettünk részt az önkéntes napok munkálataiban.

Mivel három helyen tartatott, három különböző hétvégén – sőt, egy hétvége egy esküvő miatt ki is maradt – így gyakorlatilag egy hónapig tartott nálunk a Szeretethíd.

Zalában kezdtük, s jó volt az időzítés, mert a szeretethidas hétvégén egy falurendezvény is volt, így be tudtunk kapcsolódni az

goztunk, a parókia udvara, a templom, parókia, iskola és tájház környéke várta a szorgos kezek munkáját. Fűvet nyírtunk, kerítést javítottunk, elhanyagolt területeket tisztítottunk ki. Ebben a faluban, ahol a fehér lakosság kisebbségben él, különösen fontos, hogy ez a kis oázis, a templom környéke rendezettség-

részt fiatalok, gyermekek és néhány idősebb gyülekezeti tag. Itt sem a felekezeti hovatartozás volt a mérvadó, együtt és sokat tevékenykedtünk, először Kovács Sebestyén József, a gyülekezet szabadságharcos lelkésze sírját tettük rendbe, de a fűnyírók, kapák, gereblyék tovább dolgoztak, s a temető régi részét sikerült nagyon szép állapotba hozni, a régi sírköveket, melyeket az idő kidöntött, visszaállítani, a kripták kerítéseit helyretenni. A munka után jóleső éréssel telepedtünk le a fűbe, hogy

Zalaba

Garamsalló

Ipolypásztó

előkészületekbe, a templom környékét, a volt iskola udvarát tettük rendbe, virágot ültettünk, fát vágtunk, szemetet égettünk, sövényt nyírtunk... Idősek és fiatalok, reformátusok és nem reformátusok, magunknak, másoknak, magunkért, másokért, átélve a közösen elvégzett munka közösségformáló erejét. Gondnokné asszony és polgármesterasszony jóvoltából sem éhen, sem szomjan nem maradtunk.

A következő szombaton Garamsallón dol-

ról, szerető kezek munkájáról és az összetartozásról meséljen. Megjegyzem, a parókia évtizedek óta lakatlan, nincs helyben lakó lelkész, mégis a gyülekezet minden évben valamit megújít a parókia épületén vagy épületében, nem engedve, hogy az épület csak emlékké váljon. A munka szüneteiben gondnok asszonyaink jóvoltából inni-és harapnivalóval frissíthettük fel magunkat.

Az utolsó a sorban az ipolypásztói alkalom volt, a temetőben gyűltünk össze, java-

az egyik asszonytestvér által süttött lángossal jóllakjunk.

Mindhárom helyen átértük, mennyire találó a szeretethíd elnevezés, s hogy mi magunk is, a közös munka által hidakká és felkiáltójelekké változhattunk. Hidakká ember és ember, felekezet és felekezet, idős és fiatal, múlt és jelen, templomi gyülekezet és hétköznapi ember, vasárnap és hétköznap között.

Ambrus Erika

Kicsiny kis fényemmel világítani fogok

A fenti címmel tartatott immáron negyedik alkalommal Nagyölveden az ökumenikus napközis gyermektábor, az idén 70 gyermek részvételével.

Így kezdődik az a kis ének, amely a nagyölvedi gyermek napközis tábor „hivatalos” énekévé választott. Az idén immáron negyedszer megrendezésre került ökumenikus táborba rekordszámú, 70 gyermek jelentkezett. Köszönhető volt ez annak, hogy idén már óvodásokat is beirathattak szüleik a négynapos, július 7-11. közötti, alkalomra. Nagy örömmel töltött el minket az, hogy a sok éves tapasztalat és a korábbi években nálunk táborozó gyermekek pozitív visszajelzései alapján hányan bízták ránk szemük fényét, gyermekeiket.

Az idei tábori napok kezdetét korábban hoztuk, így az első – keddi – napon fél kilencre gyűltünk össze a helyi református templomba. Miután minden táborozó elfoglalta a helyét, Antala Éva, református lelképásztor és Sárai Attila római katolikus plébános megnyitották a tábor. Ismertették az elkövetkező napok programját, és belekezdtek Eszter történeté-

nek ismertetésébe. A korábbi évekhez hasonlóan, idén is a KOEN Alapítvány munkatársai által kidolgozott programot vettük alapul a tábor lelki részének megtervezésekor, ami idén Eszter könyvét dolgozta fel.

Azért, hogy a legifjabb hallgatóság is jobban megértse a történetet, a tiszteletes asszony egy rögtönzött színdarabbal lepte meg a gyerekeket. A történet szereplőit nagyrészt a tábor önkéntes vezetői alakították. Sem a szereposztás, sem a szöveg nem volt előre kidolgozva, ám a vezetők leleményességének köszönhetően, egy igazán színvonalas előadás első felvonását láthatta a közönség. Az Eszter engedelmességéről szóló részt követően a táborozók 7 csoportba lettek beosztva, majd a csoportvezetőikkel elvonultak a számukra kijelölt állomásra, ahol megbeszélték a templomban hallottakat és kérdezhettek is. Természetesen a tanulás mellett nem maradt el a játék sem ezekben az órákban.

A délutánra tervezett sportversenyt a nagy kánikula miatt nem az iskola sportpályáján, hanem a református templom és parókia környékére szerveztük át, ahol a terebélyes diófák lombjai hús árnyékot biztosítottak a csapatok számára. A kicsik és nagyok egyaránt lelkesen vetették bele magukat a feladatok megoldásába. Mindenki a feladatára koncentrált, így a délután ezen része nagyon gyorsan elszaladt. A nap zárásaként a hívek által készített finom süteményekből álló uzsonnát fogyasztották el a gyerekek és így tértek haza otthonukba.

A szerdai nap ismét a református templomban kezdődött a rögtönzött színdarab második felvonásával, amelyben Eszter felelősségvállalásával, bölcsességével és önazonosságával ismerkedhettek meg a gyerekek. Az ismeretanyaggal nagyon jól megbirkóztak a táborozók, így miután a csoportok ismét elfoglalták állomáshelyüket, szinte csak ismételni kellett az elhangzottakat. Ezáltal több idő maradt a szórakoztató játékokra, melyek után igazán jól esett az ebéd. Miután mindenki vég-

zett az étkezéssel, együtt elindultunk a helyi kultúrház nagytermébe, ahol egy előre elkészített hosszú asztal mellé ültünk le és nekilátunk szalvétatechnikával feldíszíteni egy kartonpapír dobozt. A díszítésnek köszönhetően vált a doboz ékszeres dobozzá, hasonlóvá Eszter királyné dobozához.

A „nagy munka” végeztével volt még időnk egy kis játékra, majd elindultunk megnézni a Music Presso-ba egy, a mi rögtönzött színházunkénál professzionálisabb előadást. Écsi Gyöngyi mesélő érkezett el hozzánk, aki Gömörország egy régi és nagyon szép meséjét hozta el. A történetet bábjai színesítették, valamint az, hogy az egyes szerepekre a mi kis táborozóinkat kérte fel, akik így bújhattak a legkisebb fiú, a tündérszép Ilona vagy a király bőrébe. A mese és az előadásmód a felnőtteket is magával ragadta, így szomorúan kellett tapasztalnunk, hogy eljött az itt a vége fuss el véle sor is.

A tábor harmadik napját immáron a római katolikus templomban kezdtük. A szokásos reggeli imát és éneklést követően a táborozók megismerhették Eszter könyvének utolsó fejezeteit, amikor is a gyászt az ünnep váltja fel és Eszter hálát ad az Úrnak mindazokért a dolgokért, amit népéért tett. Természetesen a történet ezen részét is színi előadás követte. Társulatunk tagjai nagy örömmel adták elő az évad

utolsó felvonását.

Az ebédet követően az akadályversenyre került sor, amit beharangozása óta vártak a csapatok. Mind a 12 állomáson fizikai és szellemi akadályokkal kellett szembe nézniük a csapatoknak. A csoportok tagjai egymást segítve sikeresen teljesítették azokat. Az óvodás korúakat természetesen nem engedték el egyedül az akadályverseny vonalára – amely részint a községben, részint annak határában húzódtott, vezetőik is velük tartottak. Az akadályverseny végső állomása a református parókia udvara volt, ahol a csapatokat frissítő és tábortűz várta. Mindenki ízlése szerint választhatott a finomságok közül. A jóllakottak pedig a megszerzett energiát játékok során használhatták fel. Az estig tartó együttlét nagyon kellemes hangulatban telt.

A szokásokhoz híven a tábor utolsó napja kirándulással telt. Az autóbuszok fél kilenckor hagyták el a katolikus templom előtti teret és vették célba Bény határát, ahol az ott elhelyezkedő Kutacska jelentette az első állomást. Itt Sándor atya röviden mesélt a hely történetéről, majd átkísérte a csoportot a bényi körtemplomhoz. A délelőtt egy, Sára Attila plébános úr által celebrált misével folytatódott. A misét követően a táborozók Ciglédkét vették célba. Ám az odaérkezés előtt egy megfelelő füves területen elfogyasztották az ebédet,

hogy délutánra is legyen elég energiájuk. A keresztúton végighaladva megtekintették az elhelyezett emlékműveket, amelyek most szent képek nélkül álltak az út mellett. Az út végén ismét autóbuszokra szálltak a táborozók és a kirándulás utolsó célpontja, a csúzi kastély felé vették az irányt. A kastély egyik gyönyörű termében foglaltak helyet a vezetők és a gyereke, ahol egy rövid előadást hallgathattak meg a kastélyról, egykori tulajdonosairól és azok életéről, valamint a kastély történetéről, mai mindennapjairól. A kastély megtekintését követően nem maradt más hátra, mint hogy a „kis” csapat hazainduljon. A sikeres megérkezést követően a tábor hivatalosan is lezárult.

A végére pedig engedjenek meg egy személyes bekezdést is számomra. Immáron negyedik esztendeje lehetek részese a tábornak, mint szervező és vezető. Az első tábor óta minden évben várom, hogy szervező- és vezetőtársaimmal ismét összejöjjünk megalkotni annak a négy napnak a programját, amely immáron egyre több gyermeknek ad fejlethetetlen élményeket és lelki gazdagodást. Azonban nem csak a táborozók, de a táboroztatók is fejlethetetlen pillanatokot élnek meg és zárnak szívébe. Mindezekért pedig csak egy valakit illet a hála és köszönet: Isten!

Varga László

Emlékezés egy csatatéren

„Ha majdan boldogabb időkben erre jársz vándor...”

Stilfserjoch – Passo delle Stelvio 1915-1918

Gyerekkorom nagy élményét jelentették azok a nyári vasárnap délutánok, amikor a szomszéd udvarban összejött a „kártya-parti”. Ezt a közösséget a két világháborút megjárt nemzedékek tagjai alkották. A fiatalabb és a legfiatalabb nemzedék nem csak „kibickedve” állta körül a kártyázókat, hanem egy nagy, gondolatban megtett utazás résztvevői voltak. A házigazda – Pista bácsi – mozgását a múltb nyikorgó hangja jelezte. Bár javában „épült a szocializmus”, Pista bácsi vezetéknevét szinte mindenki az 1939-ben

katonáiként teljesítették törvényben előírt kötelességüket, de nem „kéjjel öltek”. A következő nemzedék már a Don-kanyarba „vitte” a hallgatóságot, megfagyott, kiszolgáltatott katonák és civilek, az országot megszálló németek, bejövő oroszok, akik erőszakoskodnak, zabralnak (rabolnak)..., megmutatva a háború minden embertelenségét!

Ez a második háttérbe szorította az elsőt, hisz a borzalmak már nem távoli csatatereken történtek, hanem megjelentek az otthonokban, s nem kíméltek senkit.

De szabad – lehet elfelejteni az elsőt?! Még ha akarnánk, sem lehet, hisz az első következménye a második. Igazságtalan békekötés, hazug-rabló lelkület a győztes és az új államok vezetői részéről. Ezért

kapott „vitéz” címmel helyettesítette. Ebben a csoportban általában tőle kérdeztek először, s akkor gondolatban ott voltunk Galíciában, hallottuk az egyszerű katonák helytállásának különböző történeteit. Majd óriási távolságot megtéve ott voltunk az Isonzónál, az Alpok déli nyúlványainál, ahol éveken át aratott a halál. Alkalmasint nagyapám pontosított, aki huszárként harcolta végig az első nagy háborút. Borzadva hallgattam, hogy az olasz fronton századuk 70 százaléka elesett. E háború veteránjai harcoltak, de nem gyűlöltek, egy ország

fontos, hogy mi ne a vesztes nemzet, lélekbénító lelkületével, lehajtott fővel emlékezzünk, hanem a becsületesen és rendületlenül helytálló emléke előtt tisztelegjünk, felemelt fővel. A csatatereken hősiesség küzdők nem váltak rabló-hordává, mint egyes „győztesek”! Sokan keresik fel ezekben az években az ismertebb csatatereket, emlékműveket, hogy emlékezzenek a nagyapák, dédapák hősiesség helytállására, és elhelyezzék a kegyelet virágait.

De van, amikor az emlékezés nem előre eltervezett módon

történi. Szeretteimmel 2006 júliusában Svájc dél-keleti részében Graubündenben tölthetünk pár napot. A csodálatos táj, és történelmi épületek – Müstair Nagy Károly által 800-ban alapított temploma – mellett a 2000 méter feletti hágók jelentettek nagy csábítást arra, hogy a magasból láthassuk Isten csodálatos világát. Így indultunk el az olasz terület felé, hogy a Stilfserjoch hágó – Passo delle Stelvio 2740 méteres magasságában Olaszország és Svájc alpesi tájait. A 49 hajtűkanyar már jelezte nem mindennapi helyhez közeledünk. A hágó nagy parkolója fölé magaslik az ú.n. Garibaldi ház több mint 100

méteres magasságban. Úgy döntöttünk, oda is felkapaszkodunk. Megérte, a kilátás hihetetlenül gyönyörű, tőlünk alacsonyabban óriási gleccserek, nagyszerű látványt nyújt az ide vezető serpentin út is. Az ámulatból felocsúdvá egy fehér tábla vonta magára figyelmünket, amely tőlünk vagy 50 méterre szinte ragyogott a sötétszürke sziklák között. A márványtáblához érve lélegzetünk is elakadt. Az itt elhelyezett emléktáblán a Habsburg és a magyar királyi korona alatt, ugyanis német és magyar nyelven a következő szöveg olvasható:

MINDHLÁLIG HÍVEN CSÁSZÁRI ÉS APOSTOLI KIRÁLYI LEGFŐBB HADURÁHOZ, HÍVEN HAZÁJÁHOZ ÉS SZÜLŐFÖLDJÉHEZ, DICSŐ ŐSEIHEZ MÉLTÓAN VÉDELMEZÉ A 29. MAGYAR LOUDON GYALOGEZRED IV. TARTALÉK ZÁSZLÓALJA A VILÁGHÁBORÚ 1915, 1916, 1917 ÉS 1918 KÜZDELMES ÉVEIBEN KALAL SZÁZADOS, MAJD KUNZE ALEZREDES VEZÉNYLETE ALATT A STILFSEJCH HÁGÓJÁT, A DREISPRACHSPITZE-SCORLUZZO-NAGLER-KRYSTALKAMM HÓBORÍTOTTA KIETLEN, JEGES BÁSTYÁIT DICSŐSÉGGEL TÖBB MINT 40 ÜTKÖZETBEN EGY LÉPÉST SEM HÁTRÁLVA A BÁTOR ELLENSÉG ELŐL. E ZÁSZLÓALJ NEVE MINDENKORRA ÖSSZEFORRT AZON CSÜCSOKKAL, MELYEK HŐSI KÜZDELMÉNEK NÉMA TANÚI VALÁNAK: SCORLUZZO, HÖHE SCHNEID, TUKETTSPITZE, HINTERER MADATCH ÉS KRYSTALKAMM.

HA MAJDAN BOLDOGABB IDŐKBEN ERRE JÁRSZ ÓH VÁNDOR, TISZTELETTEL EMLÉKEZZÉL AZON HŐSÖKRE KIK HÓVIHARBAN, TÁVOL SZÉP HAZÁJUKTÓL, HALÁL ÉS EZER SZENVEDÉS KÖZÖTT HÍVEN OLTALMAZTÁK A HABSURG KORONA E DRÁGA KINCSEIT.

ITT ÜDVÖZÖLTÉK 1917. SZEPTEMBER 16-ÁN CSÁSZÁRI ÉS KIRÁLYI LEGFŐBB HADURUKAT, KI ELLENSÉGES ÁGYÚK DÖRGŐ SZÓZATA KÖZÖTT MEGLÁTOGATTA DERÉK FIAIT.

SOKAT TALÁLT AZ ELLENSÉG GOLYÓJA DÉL-MAGYARORSZÁG HŰ FIAI KÖZÜL, ÉS BŐVEN ARATOTT AZ ALPOK FEHÉR HALÁLA IS KÖZÖTTÜK, DE ISTEN SZERETTEL KEGYELMÉBE ZÁRTA HŐSEIT.

EMELTE EZEN EMLÉKET AZ 1918. ÉVBEN A BÁTOR IV./29. SZ. TARTALÉKZÁSZLÓALJ ADOMÁNYAIBÓL KÖRLETPARANCSNOK FREIHERR VON LEMBRUCH EZREDES

Akaratlanul is a rég elhunyt szomszéd Pista bácsi és nagyapám elbeszélései jutottak eszembe. Elérzékenyülve álltunk az emléktábla előtt. A 29. magyar Loudon gyalogezred, IV. tartalék zászlóaljának katonái egy olyan területen védtek a hazát, ahova napjainkban is csak május közepétől szeptember közepéig mehet fel a turista. Télen a hó magassága akár 2-3 méter is lehet. Egy olyan területet védtek, amelytől ma az Ausztria és Olaszország határa majd 100 km-re van. Maga a hágó és a fölé magasló Garibaldi-ház Olaszországban van, de az emléktábla Svájc területén. A nagy tábla mellet egy kisebb táblán a zászlóalj tisztjeinek neve olvasható.

Ez év júliusában ismét fejet hajthattunk a hősök emléke előtt, s

örömmel láttuk, hogy a Reiffeisen bank jóvoltából tájékoztató táblák ismertetik a látogatókkal az első világháború itt lejátszott eseményeit hat nyelven: **német, rétoromán, olasz, francia, angol és magyar!** (Szlovák, román, szerb és ukrán politikusok figyelmébe ajánlom!)

HA MAJDAN BOLDOGABB IDŐKBEN ERRE JÁRSZ ÓH VÁNDOR, TISZTELETTEL EMLÉKEZZÉL AZON HŐSÖKRE KIK HÓVIHARBAN, TÁVOL SZÉP HAZÁJUKTÓL, VÉDELMEZTÉK A HATÁRT TÖBB MINT 40 ÜTKÖZETBEN EGY LÉPÉST SEM HÁTRÁLVA A BÁTOR ELLENSÉG ELŐL. SOKAT TALÁLT AZ ELLENSÉG GOLYÓJA DÉL-MAGYARORSZÁG HŰ FIAI KÖZÜL, ÉS BŐVEN ARATOTT AZ ALPOK FEHÉR HALÁLA IS KÖZÖTTÜK, DE ISTEN SZERETTEL KEGYELMÉBE ZÁRTA HŐSEIT.

Csoma László, Deregnyő

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Ezékiás, egy lehetséges Messiás

Az északi királyság Kr.e. 722-ben megsemmisült, a tíz törzs szét-szóródott az idegen népek közé. A déli királyság, Júda túlélte a veszedelmet, de nagyon meggyengült. Ebben az időben lett király Ezékiás. Ézsaiás úgy beszél róla, mint egy lehetséges Messiásról, aki a választott népet a nehéz helyzetben megszabadítja. A történelem folyamán mindig adódnak helyzetek, amikor megváltást várnak. Ilyen helyzet volt Ezékiás királynak és Szanhérib, asszír királynak a találkozása Izrael földjén. Az ítélet napja, amelyen a Magóg földjéről érkezett Góg Jeruzsálem kapui előtt állt.

Ezékiás nemcsak Júda, hanem egész Izrael királyának tekintette magát. Céltudatosan szólítja meg az északi királyságban maradottakat és a szétszóródottakat is. A menekülteket hívja, hogy telepedjenek le Jeruzsálemben. Belpolitikáját a vallási reform jellemzi. Meg erősíti népe Istenbe vetett hitét. A papokat és lévítákat meghívja a templom megtisztítására. „És összegyűjtötték testvéreiket, megszentelték magukat, és bementek az Úr házába a király parancsára az Úr szava szerint, hogy megtisztítsák. Bementek a papok az Úr háza legbelső részébe, hogy megtisztítsák. Kihordták az Úr házában minden tisztátalan dolgot, amit az Úr templomában találtak. A lévíták pedig átvették, és kihordták a szabadba a Kidrón-

völgybe.” 2 Krónikák 29 A népet az Isten törvényének megtartására intették. „Amikor ezek befejeződtek, egész Izrael, amely ott tartózkodott, kivonult Júda városaiba, és összetörték a szent oszlopokat, kivagdalták a szent fákat, és lerombolták az áldozóhalmokat és oltárokot egész Júdában, Benjaminban, Efraimban és Manassében. Azután visszatértek Izrael fiai, mindenki a maga városában levő birtokára.”

2Krónika 31 A vallási és lelki megújulás csúcspontja a kovásztalan kenyerek ünnepeinek megünneplése volt Jeruzsálemben: „Nagy volt az öröm Jeruzsálemben, mert Salamonnak, Dávid fiának, Izrael királyának az ideje óta nem történt ehhez hasonló Jeruzsálemben. 2Krónika 30

Ezékiás megerősítette Jeruzsálem falait, földalatti vízvezetékét építtetett. Ezen a városfalakon kívülről, a Gihón patak forrásától juttatta a vizet a városba, egy esetleges ostromra készülve. Katonai sikert is sikerült elérnie, legyőzve a filiszteusokat, s visszaszerezve az apja által elvesztett területeket. A legnagyobb kihívást azonban a Szanhérib vezette asszír hadsereg támadása jelentette Kr.e. 702-ben. Erről a biblián kívüli források is tanúskodnak. Szanhérib seregének támadása nagy pusztítást hozott az ország jelentős területein, mert sok város, köztük a gazdaságilag fontos

Lákis, megsemmisült. Maga Jeruzsálem ostrom alá került. Az asszír király küldötte a városfalak előtt igyekezett megadásra bírni a védőket. A lakosok többsége, ellentétben királyukkal, kész volt feladni a várost. Ebben a nehéz helyzetben Ezékiás Ézsaiás prófétához fordul. „Azután elküldte Eljákimot, a palota felügyelőjét, Sebná kancellárt és a papok véneit, zsákruhába öltözve Ézsaiás prófétához, Ámóc fiához. Azt mondták neki: Ezt üzeni Ezékiás: Nyomorúságnak, büntetésnek és szégyennek a napja ez a nap, mint amikor a gyermek az anyaméh szájáig jut, de nincs erő a szüléshez.” 2.Királyok 19.

Ézsaiás bátorítja a királyt hogy semmiképp ne adja fel a várost, mert Isten szabadítása közel van: „Ezért azt mondja az Úr Asszíria királyáról: Nem jut be ebbe a városba, és nyilat sem lő rá, nem fordít feléje pajzsot, töltést sem emel ellene. Azon az úton tér vissza, amelyen jött, de ebbe a városba nem jut be, így szól az Úr. Pajzsa lesznek ennek a városnak, és megszabadítom önmagamért, meg szolgálomért Dávidért.” 2 Királyok 19

A következő vers arról tudósít, hogy csodával menti meg népét. „Azon az éjszakán eljött az Úr anygala, és levágott az asszír táborban

száznyolcvanötezer embert. Amikor reggel fölkeltek, mindenfelé csupa holttest volt.” A királyság megmenekült, de Ezékiás király saját népe kényszerítésének és a külpolitikai nyomásnak engedett. Ézsaiás figyelemztetése ellenére szövetséget kötött Babilónia királyával. „Megmutatta nekik egész kincstárát, az ezüstöt és az aranyat, a balzsamokat és a finom olajokat, a fegyvertárát és mindazt, ami a kincstárban található volt. Semmi sem volt az palotájában és egész birodalmában, amit meg ne mutatott volna nekik Ezékiás.” Ézsaiás figyelemzteti: „Rendelkezz házadról, mert meghalsz, nem maradsz életben.” Ezékiás nem nyugodt bele, hanem az Úrhoz fordult, aki meggyógyította és még 15 évig uralkodott. Bár politikai hibákat vétett, de ezt olvashatjuk róla: „Bízott az Úrban, Izrael Istenében, nem volt hozzá hasonló senki Júda királyai között, sem előtte, sem utána. Ragaszkodott az Úrhoz, nem tért el tőle, hanem megtartotta parancsolatait, amelyeket az Úr parancsolt Mózesnek.” 2 Királyok 18

Dr. Avshalom Kapach, Israel Heute, Ford. Csoma László

Kárpát-medencei Nőszövetségi Konferencia – Szilágykraszna (Románia)

2015. július 18-án a Szlovákiai Református Keresztyén Nőszövetség tagjai már kora hajnalban útnak indultak a királyhágó-melléki Szilágykrasznára, hogy részt vehessenek azon a konferencián, amelyre a Kárpát-medence sok gyülekezetéből érkeztek az érdeklődők. Mint-

magyarországi (több egyházkerület)-, valamint a felvidéki nőszövetségi alapszervezetek elnökei köszöntötték a népes gyülekezetet.

Az ebédszünet során az érdeklődők megtekintették a könyv-vásárt és kézi hímezésű Biblia- és énekeskönyv borítókat vásároltak,

vezető utunkon még megálltunk a partiumi Ákos község 12. században épült református templománál, és magyar oldalon Tákos paticsfalú templománál amelyet „a mezítlábas Notre Dame-nak” neveznek.

Élményekkel gazdagon tértünk haza, azzal

egy 1600-an vettek részt a közös istentiszteleten, ahol Csúry István, a királyhágó-melléki református egyházkerület püspöke szolgált igehirdetéssel.

Ezután Bogya Kis Mária, a királyhágó-melléki nőszövetség elnöke köszöntötte a jelenlevőket, majd Szőnyi Levente esperes, a szilágyomslyói egyházmegye esperese, ill. Kovács István és Bogdán Szabolcs, kraszna-i lelképásztorok üdvözölték a vendégeket.

Az istentisztelet után P. Tóthné Szakács Zita, a magyarországi nőszövetség országos elnöke tartott előadást 'Szeresd az Urat' címmel, utána pedig Dr. Béres Klára, a Béres Gyógy-szertár kommunikációs igazgatója és a Béres Alapítvány elnöke 'Az Úr a te gyógyítód' című előadásában fejtette ki az ok-okozati összefüggéseket a test és lélek betegségei között.

Az előadások után az erdélyi-, kárpátaljai-,

amelyek a kraszna-i asszonyok népművészetének egy darabját mutatták be. A színes forgatagban sokan népviseletben képviselték otthonukat, és szemet gyönyörködtető látvány volt a sok felsorakoztatott nőszövetségi zászló.

A program sajnálatos csúszása miatt nem várhattuk meg az úrvacsora-osztást. Hazafelé

a meggyőződéssel, hogy nőegyesületünknek nagy szüksége van a többi szervezet életének és munkájának megismerésére, hogy mi magunk is erőt merítve, úgy végezzük a ránk bízott feladatokat, hogy azzal az Úr dicsőségére szolgáljunk.

Györky Szilvia, országos elnök

A Kárpát-medence Reformátussága

Nyilatkozat

**a Nyugateurópai Magyar Református
Lelkigondozó Szolgálat NyEMRLSz**
a Sion Hegye Református Konferencia-
központban **2015. július 16. - 19-ig**
Tahitótfaluban, tartott rendes évi
hittudományi tanácskozásáról

Magyar református szórványstratégia
'Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Is-
tent szeretik, minden javokra van' Róm 8,
28a

Mi, a Nyugat-Európai Magyar Református Lelkigondozói Szolgálat tagjai, hálát adunk Istennek, hogy szórványhelyzetünkben is megőrizte hitünket, s úgy lehettünk az európai közösség tagjai, hogy közben nem veszítettük el református és magyar önazonosságunkat. Elődeink megtartó hite hozta létre a Szórványban Élő Magyar Reformátusok Egyházát - mai nevén a NyEMRLSz-t. Isten gondviselő és megtartó szeretetének megtapasztalásából ered hivatásunk is, amely arra irányul, hogy szórványhelyzetünkben is megőrizzük Isten eleve elrendelt akarata szerint a közös múltunkból fakadó közösségi hitünket, s hogy eszközök lehessünk sorstársaink hitének erősítésében és megőrzésében.

Mostani tanácskozásunkon újra megerősítettük azt a meggyőződésünket, hogy Isten erre a szolgálatra hívott el bennünket a jövő távlatában is. Ezért a Kárpát-medencei magyar tömbreformátussággal közösen és a hit egységében továbbra is arra törekszünk, hogy a megmaradás, a hitben való megállás eszközei lehessünk Isten kezében.

Meggyőződésünk, hogy közös emlékeztünk, közös magyarságunk, közös hitünk megtartása a mai migrációs folyamatokban nem az elkülönülést, az európai közösségtől való elfordulást szolgálja, hanem éppen ezáltal teszünk hitet az európai értékközösség mellett, melyet az Európánkba irányuló nép-vándorlás feszít.

Mi, a Nyugat-Európai Magyar Református Lelkigondozói Szolgálat tagjai, **hitet teszünk a keresztyén Európa mellett.** Meggyőződésünk, hogy napjaink történései

közepette csak úgy válaszolhatunk az emberi jogok, az egyenlőség, az igazságosság, a világnézeti, vallási és kulturális sokféleség, a felebaráti szeretet kihívásaira, ha egyúttal újra megfogalmazzuk, megerősítjük **és kimondjuk az Európai Unió alapítóival (Schuman-Adenauer) egyező hitünket a keresztyén Európában.** Európa kulturális önazonosságának megőrzését a sokféleség értékei mellett is napjaink egyik legnagyobb kihívásának tartjuk.

Meggyőződésünk, hogy a keresztyén hit megmaradása az európai jövő egyik legfontosabb kérdése. E közösségi hit kimondásához és megerősítéséhez magyar reformátusként és elkötelezett európaiként szeretnénk magunk lehetőségeihez mérten a jövőben is hozzájárulni.

A kiadvány hitelül
Dr Békássy N Albert

Mitől függsz?

Drog, alkohol, dohányzás, játékszenvedély. A függőség és szenvedélybetegség kapcsán elsősorban és elsősre ezek a megkötöttségek jutnak eszünkbe. Amolyan önn nyugtató skatulyák ezek: „ó, hát én nem iszom, drogokra sem költök, nem az én gondom ez az egész szenvedélyesdi.” Lehet, azért mégis?!

Hiszen miért ne lehetne megkötöttség akár a pénz szerelme, a hatalom mániája, a karaktergyilkosság erőszakossága is, ha mindez állandósul az emberben, olyannyira hogy végül, szinte észrevétlenül a deviáns viselkedésmód lesz a domináns, az elfogadott, a mindennapos, az irányadó?

Lám, így már máris árnyaltabb a kép és a téma. Így már egészen életközelpbe kerül a függőség kérdése, s nem úgy beszélünk róla, mint olyan valamiről, amihez látszólag semmi közünk, s csak leereszkedünk hozzá, amolyan közéleti véle-

ményalkotással, véleménypózlásokkal. A mi derék Pál apostolunk, egyes leveleiben ezekről az általunk elnagyolt, nem szenvedélybetegséggént kezelt szenvedélybetegségeinkről is szót ejt, néha szemünket csipő őszinteséggel. Ha csipi a szemünk, az jó, mert az szembe tekintést jelent, megmoccanó lelkiismeretet, kereső lelkületet, aki először mindig önmagára alkalmazza a Szót.

S mit látunk, ha magunkról leveszük a tekintetünk, s a globális falut szemléljük a kérdésből kiindulva? Azok a társadalmi elemek, amelyek manapság a könnyűdrogok liberalizációját emelik pajzsukra, úgy gondolják, hogy ezzel nem a függőségbe kerültek táborát növelik, hanem az egyén szabadságjogait bővítik. Ma ez az első, a fő. A modern világ ennek jegyében rombolja téglánként a zsidó-keresztyén kultúrkör etikai építményét. Miközben a vallásos fundamenta-

lizmus egyáltalán nem megengedő az előbbi kérdésben. Mint ahogy semmi másban, ami nem az ő tanítása. Ugyanakkor a modern migráció is azt jelzi, hogy úgy Afrikában, mint Ázsiában egyre kevesebb igény mutatkozik arra a típusú vallásosságra, amely istenének a géppuskát tartja, mely az emberéletet pótolható fogyóárúként kezeli és öldöklí.

A kultúrák harcát szemléljük hát egyre közelebről, hiszen ezek harci vonalai, előbb a globalizáció, majd most a modern népvándorlás kapcsán már érintik, sőt egyre erőteljesebben befolyásolják az életünket, a Kárpát-medencét. Mindez pedig az egyház számára olyan helyzetkép és terep, ahol egyszerre lehet diakónus, evangélista és hitvédő, azaz samaritánus, igehirdető és hitét, identitását, kultúráját képviselő és védő intézmény.

Fábián Tibor

A pogány asszony hite

(Márk 7: 24-30)

Kedves Olvasóink! Elkezdődött az új iskolai év. Nem tudom kinek hogy, de nekem nagyon gyorsan eltelt ez a néhány hét. Ilyenkor valahogy rá kell hangolódni az előttünk álló feladatokra, és újult erővel belevetni magunkat a munkába. A keresztyén ember nem csak a maga erejében bízhat, hanem az Isten segítségére is számíthat. Ez azt jelenti, hogy bármi is vár bennünket a ránk következő évben, az Isten segít majd, hogy helyesen cselekedjünk, szóljunk. Ahhoz, hogy ezt a segítséget megkapjuk, elsősorban is hinnünk kell azt, hogy Ő segít. Az a történet, mellyel ma foglalkozni fogunk kicsit, éppen arról szól, hogy ha az ember hiszi, hogy Krisztus segíthet rajta, és nem tágit tőle, megkapja, amire szüksége van.

Jézus egyszer elment Tírusz és Szidon vidékére. Jézus azt akarta, hogy a jelenléte titokban maradjon. De ahogy az lenni szokott, valahogy kiszivárgott, hogy ott van. Szinte azonnal megjelent nála egy pogány asszony, aki leborult Jézus lábainál, és arra kérte, hogy gyógyítsa meg a kislányát, akiben gonosz lélek lakozott.

A történet eddig teljesen megszokott módon alakul. Azonban Jézus válasza nagyon meglepő. Hiszen Jézus, aki addig senkinek nem mondott nemet, aki még egy segítségre szoruló nyomorult embert se küldött el magától, most azt mondja, hogy nem jó elvenni a gyermekektől az ételt, és odadobni a kutyáknak.

Jézus arra utalt, hogy Ő most elsősorban Izrael gyermekeihez jött, őket kell gyógyítani,

tanítani. Később, ha már ezzel a feladattal elkészült, mások is sorra kerülhetnek, de addig nem.

Ez után az asszon valami olyat tett, ami nagyon meglepő. Nem futott el, nem sértődött

meg, hanem maradt, és tovább kérlete Jézust. Azt mondta, hogy Jézusnak igaza van, de azért egy lakoma közben az asztal alá is hullnak morzsák, melyeket a kutyák esznek meg. Jézus ezért a mondatért, és persze a hi-

téért meggyógyította az asszony lányát. Mire hazament, a lányát az ágyban fekvé találta teljesen gyógyultan.

Sok mindent kérünk Jézustól életünkben. Olykor azt tapasztaljuk, hogy nem kapjuk meg, amit kérünk. De ha továbbra is bízunk Krisztusba, ha nem hátat fordítunk neki, hanem továbbra is bízunk, hiszünk Benne, megkapjuk Tőle, amire szükségünk van.

Mit tanulhatunk tehát a ránk következő tanévre nézve ebből a történetből? Mindenképpen azt, hogy ne csüggedjünk, mindig bízunk Krisztusban, és Ő nem fogja hagyni, hogy csalódjunk Benne. Hát kívánom, hogy mindnyájan ebben a bizalomban tudjunk élni és dolgozni.

IMÁDSÁG: Urunk! Kérünk ne hagyj, hogy kételkedjünk hatalmadban. Ne engedj, hogy elforduljunk Tőled, de add, hogy a beléd vetett hitünk tartson meg bennünket a nehéz helyzetekben is. Ámen.

ARANYMONDÁS: „Legyetek erősek és bátrak! Ne féljete és ne rettegjete Asszíría királyától, és a vele levő sokaságtól, mert aki velünk van, erősebb, mint ő.” II Krónikák 32:7

Kraus Viktor

IFI Rejtvény

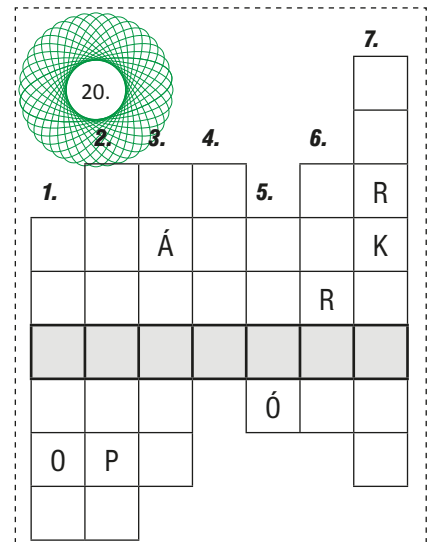
FEJTSÜK MEG EGYÜTT!

Ez alkalommal, bibliai városok neveiből rakható ki a megfejtés.

1. Régi város, Ábrahám táborhelye (1Mózes 13:18)
2. Az első európai város, ahol az evangéliumot hirdették (ApCsel 16:12)
3. Pál apostol szülővárosa (ApCsel 9:11)
4. János evangélista szerint, Jézus ebben a városkában cselekedte az első csodát (János ev. 2:1)
5. Itt lakott Éli és Sámuel, sok nemzedéken keresztül itt állt a szent sátor is (1Sámuel 3)
6. Ide hurcolták a filiszteusok a frigyládát (1Sámuel 5:10)
7. Itt győzte le Nabukodonozor király az egyiptomi fáraó seregeit. (Jeremiás 46:2)

A Károli-fordítású Szent Biblia alapján összeállította: **Györky Sz., Alsómihályi**

A megfejtéseket szerkesztőségünk címére lehet beküldeni, 2015. október 20-ig:
Református Újság Szerkesztősége,
Hlavná 216., 076 74 Drahňov

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás
– igazgató Csoma László

Terjeszti a Deregnő-i Református Keresztyén
Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő - Fülöp Sándor,
felelős szerkesztő: Györky Szilvia
szerkesztők - Režić Annamária, Kraus Viktor
kárpátmedencei tudósítók:

Fábián Tibor, Szenn Péter

Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:

076 74 Drahňov-Deregnő 216,
Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,
E-mail: ladislavcsoma@gmail.com
vagy csomalaszlo@centrum.sk